

PUNXATS I CONEGUTS

Habemus roc: Doble Buble

El seu primer disc coneix uns moments d'eufòria auditiva al Principat. «Urbi et Orbi» se sent per totes les emissores. Doble Buble en són els responsables, un grup de roc molt poc urbà.

Toni Ferragut i Carme Font

Fa quinze dies que totes les emissores del Principat punxen constantment el disc *Urbi et Orbi*. Roc amb influències mediterrànies. Primer disc del conjunt català, de pop-roc, Doble-Buble, de l'Esquirol (Osona).

Els components del grup són com una gran família: els germans Leonci i Jaume Coromina, bateria i percussió el primer, i cantant, el segon; els també germans Francesc i M. Lluïsa Latorre, baix i teclat; Mari Martínez, cantant, cosina dels germans Latorre, i el beguedà Ramon Ferrer, guitarrista i teclat. Tots ells viuen a la comarca d'Osona.

Doble-Buble es va crear ara fa sis anys com a grup de ball. El seu objectiu era aconseguir un estil propi, però, per a viure de la música, es van haver de dedicar a imitar els cantants i els grups de moda del moment. Ara aquesta etapa s'ha superat i des del 1982 es consoliden com a conjunt de roc. Van començar a treballar amb temes propis i van derivar cap a la línia «pop-roc» actual.

No som els acadèmics del roc

El cantant Jaume Coromina ens comenta: «Personalment, estic molt

content de la nostra etapa anterior, quan ens dedicàrem a fer música ballable pels pobles del Principat. Aquests anys ens han servit per a aprofundir en els nostres coneixements musicals. Nosaltres no som els acadèmics del roc, però sí que ens exigim un rigor en els nostres temes; encara que perdin certa vitalitat, perquè no són viscerals, com poden ser-ho els dels grups de *heavy*. Volem aconseguir un producte treballat, professional i net de distorsions, com ho fan els bons grups anglesos».

Els primers grups de roc de l'estat cantaven en anglès, imitant els grups anglosaxons. Actualment, es fa roc en castellà, llengua que utilitzen quasi tots els grups del nostre país.

—¿Com és que vosaltres us heu decidit de fer-ho en català?

—¡Mira!, als inicis del roc, ací, s'imitava fins i tot la llengua, es cantava en anglès. Quan els Sirex i d'altres començaren a cantar en castellà, la gent s'ho prenia malament, tampoc no es pensava en una altra llengua que no fos l'anglesa. Però s'hi han acostumat i ara accepten el fet. Nosaltres ho fem en català, perquè es la llengua d'Osona. Ací pràcticament no hi ha immigració. Pensem, ens expressem i ens comuniquem en la nostra llengua. Per això cantem en cata-

J. M. MONTANER

là. La llengua no és el punt més important en el roc, sinó que aquest ha d'entrar a través del ritme, la música, o sigui, ha de tenir trempera.

En les nostres lletres, utilitzem molts recursos del català, frases fetes, modismes com: «La mare dels ous», «Les cames em fan figa»... Les lletres són treballades, però no han de transmetre un missatge tan important com les del *folk* o les de la cançó. Encara que siguin fetes en català, no hi ha cap similitud amb la nova cançó.

Un dels temes de l'elapé de Doble Buble, *M'estimes tant que m'abonyegues*, és el resultat d'un flirteig d'uns músics de comarques amb el tàndem urbà Monzó-Vallcorba a L'Universal, el bar de moda de Barcelona. Festejant el cinquè aniversari dels Quaderns Crema, va sorgir un dels temes claus del disc *Urbi et Orbi*.

A comarques també es fa bon roc

Els del xiclet —Duble Buble— ja han trobat el seu estil i són conscients que el seu producte és rural, no urbà; en les seves lletres els temes del «ciment gris» i l'opressió de la ciutat no són motius que els facin perdre la son.

—¿Quins problemes vau tenir al «Mogollón Barcelona»?

—El 1984 ens presentàrem al concurs «Mogollón Barcelona», i el vam guanyar. El premi consistia en l'edició d'un maxisingle i fer una gira per promoure'l, però ens van estafar.

quant a la macrodistribució, però sí en efectivitat.

Les grans empreses et miren amb aires de suficiència, et diuen que no hi ha un mercat en català. Però això encara s'ha de veure. Nosaltres creiem que potencialment hi és.

—S'ha parlat molt de la «movida» madrilenya ¿què en penseu, de tot això?

—Pensem que això de la «movida» és més o menys mort. Ací actualment és tot el contrari, sembla que hi ha un ressorgiment d'un nou moviment, encara que mai no havia deixat d'existir. Madrid i Barcelona són dos mons a part.

—¿Podeu viure únicament i exclusivament de la música?

—Encara no podem viure exclusivament del roc. Fa falta noves idees per potenciar la nova fornada de roc en català. S'hi ha fet alguna cosa, però és poc. La Generalitat ha creat un circuit de locals per difondre roc i cançó arreu de Catalunya; concretament són sis: al Morell (Sala Centre),

tenen pocs canals de difusió, les emissores de ràdio castellanes del Principat es preocupen poc de difondre els nous grups que ho fan en català, ara, però, i arran de l'èxit d'*Urbi et Orbi* i de la gran difusió que n'han fet les emissores catalanes, l'han integrat dins el seu repertori i el punxen constantment.

—¿Com compreneu els vostres temes?

—Donem més importància a la música que a la lletra. El mètode de treball consisteix a construir una peça sobre un patró o una melodia determinada, i després s'hi treballa intensament fins aconseguir un acoblament total del grup. Normalment, Ramon porta les idees, els embrions, i entre tot el grup el discutim i el creem. Per fer un tema, podem trigar d'un parell a quatre mesos. De primer, fem la música i, després, hi acoblem la lletra. Hi treballem i ens barallem fins que tots n'estem satisfets.

Per cap d'any Doble-Buble actuà a TV3, però no és la primera vegada

«Les lletres no han de transmetre un missatge tan important com en el cas del folk o la cançó.»

Van passar vuit mesos sense que l'editessin per problemes de peles. Cansats d'esperar i veient la impossibilitat del llançament del disc, vam rescindir el contracte. Vam connectar amb la productora Àudio Visuals de Sarrià, SA, per poder editar el nostre primer disc. Editar en català costa molt, perquè les grans cases discogràfiques han desaparegut del mapa barceloní. ¡Ací no queda ni Déu! Hi ha petites empreses que promouen la música catalana. Aquestes no poden competir amb les multinacionals

a Girona (Bumerang), a Sabadell (Piano Jazz), a Lleida (Sala Europa) i a Barcelona (La Cova del Drac i Els Quatre Gats).

Hi ha poques sales adaptades a les necessitats del roc, que necessita grans espais per als cantants i el públic, per desfogar-se tot ballant i saltant. No rebem subvencions dels organismes oficials. Si vols treballar, t'has de bellugar.

Per cap d'any, a TV3

Els conjunts que canten en català

que actua en la televisió. Ja ho han fet a *Tot és Música*, de TV2, i també alguna volta al primer canal de TVE. Però estan molt contents per haver treballat al costat de les grans estrelles que l'Àngel Casas va portar de fora per fer l'especial de cap d'any a TV3.

Urbi et Orbi va sorgir de la dificultat de trobar una lletra que s'adaptés a la música. Van agafar un llibre de frases en llatí i amb el llatí après a l'escola i un català macarrònic feren el text: «Habemus bonus popus roqus, Catalònia URBI ET ORBI». □